

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 8Ek/243/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123224245
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Silvia Turzová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6123224245.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávnenej: U. R., X.. XX. XX. XXXX, V. L. J. XXX/XXX, XXX XX J., práv. zast.: JUDr. Jaroslav Kiapeš, advokát, so sídlom Štúrova 4330/31, 031 01 Liptovský Mikuláš, proti povinnému: J. R., X.. XX. XX. XXXX, V. L. G. G. XXX, XXX XX G. G., o vymoženie výživného, o sťažnosti oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť oprávnenej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023 **z a m i e t a**.

II. Oprávnená **n e m á** nárok na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023.

o d ô v o d n e n i e :

1. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023 vyššia súdna úradníčka zamietla návrh na vykonanie exekúcie v zmysle ustanovenia § 53 ods. 3 písm. b) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“). Vyššia súdna úradníčka svoje rozhodnutie odôvodnila tým, že pri ukladaní povinnosti na úhradu výživného jednému z rodičov dieťaťa v súvislosti s rozhodovaním o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k dieťaťu, je povinným rodič, ktorému sa povinnosť ukladá a oprávneným dieťa, pričom rodič ktorému sa má výživné platiť, je určený za faktického poberateľa výživného a je taktiež platobným miestom. V prípade, že návrh na vykonanie exekúcie vo veci vymáhania výživného podá rodič vo vlastnom mene, nie v mene dieťaťa (v tomto prípade by tomu tak muselo byť na základe plnomocenstva), je tu dôvod na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie. Ako oprávnený mali byť uvedené (označené) deti. Nedostatok oprávnenia fyzickej osoby, ktorá je v návrhu na vykonanie exekúcie označená ako oprávnený, vymáhať pohľadávku na výživnom patriacom dieťaťu vo vlastnom mene, vedie k nedostatku aktívnej vecnej legitímácie, ktorá bráni tomu, aby oprávnený ním začaté exekučné konanie doviedol do úspešného konca. Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva, má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti - aktívna, pasívna. (vid' Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo 13/2016 zo dňa 29. 03. 2017). Vzhľadom na uvedené skutočnosti, a to nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, vyššia súdna úradníčka pri rozhodovaní o návrhu na vykonanie exekúcie dospela k záveru, že je tu dôvod, pre ktorý by exekúcia musela byť zastavená, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 53 ods. 3 písm. b) Exekučného poriadku, návrh oprávnenej na vykonanie exekúcie zamietla.

2. Proti uzneseniu vyššej súdnej úradníčky podala oprávnená v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnila tým, že v konaní bolo predložené plnomocenstvo na matku, nie na mal. deti, ktoré majú byť oprávnené. Tento nedostatok aktívnej vecnej legitímácie odstraňuje tak, že v prílohe predkladá plnomocenstvo, na základe ktorého sú oprávnení mal. Z. R. a mal. C. R., v zast. matkou U. R.. Týmto

je odstránený nedostatok aktívnej vecnej legitímácie. Zároveň bol súdu predložený opravený návrh na vykonanie exekúcie, kde ako oprávnení sú uvedení mal. Z. R. a mal. C. R..

3. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

4. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

5. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

6. Podľa § 245 CSP, v sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

7. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

8. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

9. Súd prvej inštancie (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1 a 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť nebola podaná dôvodne, a preto ju zamietol.

10. Treba konštatovať, že vyššia súdna úradníčka správne zistila skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobila aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnila. Po preskúmaní podanej sťažnosti a obsahu súdneho spisu aj súd prvej inštancie musí konštatovať, že návrhu na vykonanie nebolo možné vyhovieť práve z dôvodov, ktoré v napadnutom uznesení prezentovala vyššia súdna úradníčka. V tomto smere tak sťažnostný súd poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv.

11. Na podporu správnosti rozhodnutia vyššej súdnej úradníčky je potrebné ešte doplniť, že v prípade návrhu na vykonanie exekúcie, kde je za oprávneného označený samotný rodič - zákonný zástupca a nie maloleté dieťa tak, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, sa nevyzýva na odstránenie väd podľa § 52 Exekučného poriadku, pretože sa jedná o nedostatok aktívnej vecnej legitímácie, ktorá je neodstrániteľnou vadou. Dôsledkom existencie takejto neodstrániteľnej vady je práve zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, ako správne učinila aj vyššia súdna úradníčka napadnutým uznesením. Treba zdôrazniť, že vadu návrhu, ktorá je neodstrániteľná nemožno konvalidovať jednoduchou opravou návrhu na vykonanie exekúcie, tak ako sa to následne stalo v rámci podanej sťažnosti, pretože podľa názoru súdu túto vadu nemožno v žiadnom prípade hodnotiť ako zrejmu nesprávnosť. Jedná sa totiž o zmenu účastníka konania na strane oprávneného, ktorá je v rámci exekučného konania možná len

postupom v zmysle § 36 a § 37 Exekučného poriadku a na postup podľa uvedených ustanovení v danom prípade neboli splnené podmienky.

12. Sťažnostný súd si je vedomý, že postup exekučného súdu sa oprávnenej môže javiť ako príliš formalistický (najmä za stavu, že sa jedná o vymoženie výživného), treba však zdôrazniť, že ani exekučný súd nemôže ignorovať výslovné zákonné ustanovenia a každý návrh na vykonanie exekúcie, ktorý je exekučnému súdu predložený, musí spĺňať zákonom predpísané náležitosti bez ohľadu na povahu vymáhaného nároku. Zároveň, pozornosti sťažnostného súdu neuniklo, že oprávnená je v danom prípade odborne zastúpená právny zástupcom, od ktorého bolo možné očakávať vyššiu mieru odbornosti a profesionality než u bežného oprávneného.

13. V nadväznosti na uvedené tak sťažnostný súd nemal inú možnosť ako sťažnosť podanú proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023 zamietnuť v celom rozsahu.

14. Pre úplnosť sťažnostný súd uvádza, že v danom prípade toto rozhodnutie v spojení s uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 8Ek/243/2023 zo dňa 07. 02. 2023 je procesnej povahy, a teda nezakladá prekážku rozhodnutej veci. Oprávnený subjekt - maloleté deti tak nestratili možnosť podať návrh na vykonanie exekúcie na základe exekučného titulu, ale tak, aby návrh už podávali ako oprávnení maloleté deti zastúpené zákonnou zástupkyňou a aby zodpovedal ustanoveniam Exekučného poriadku.

15. O trovách konania v časti rozhodovania o podanej sťažnosti oprávnenej rozhodol súd podľa § 262 ods. 2 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP za použitia čl. 4 ods. 2 CSP tak, že v konaní o podanej sťažnosti neúspešná oprávnená nemá nárok na ich náhradu, keď jej sťažnosť bola v celom rozsahu zamietnutá. Nárok na náhradu trov konania nebolo možné priznať povinnému, pretože do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania len oprávnený (§ 35 ods. 1 Exekučného poriadku) a navyše o podanej sťažnosti povinný nemal ani vedomosť.

16. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia exekučný súd ešte rozhodne o vrátení súdneho poplatku 16,50 Eur zaplateného za podaný návrh na vykonanie exekúcie z dôvodu, že konanie vo veciach vzájomnej vyživovacej povinnosti rodičov a detí (a teda aj exekučné konanie na vymoženie výživného) je oslobodené od platenia súdnych poplatkov (§ 4 ods. 1 písm. g) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).